

ס פ ר

כל בו

דדא בוי כולא בוי

שם ספר זה כל בו. מבואר על כי שמו בקרבנו. והוא ספר כלילת יופי. מלא חכמה ודעת. מבלי שמץ דופי. באין חסרון ומג'עת. בו יתבאר כל מצוה ודין תורה וחוקה. בכוד תורת ד' הרחבה והעמוקה:

הספר היקר הזה הוא נועין נאמן לכל הפוסקים הראשונים והאחרונים ורנים המה אשר שלטו מי תורתו. והנאל כמה פעמים נדפסו ומרוב חביבתו לזדבן וזינו נמלא רנים המה המשוקקים ליהנות מאורו ולשנוע מטובו. לכן הנלנוהו עוד הפעם לנית הדפוס לנען יגיל כל קורא ונעין בו:

ועכשיו הוספנו בו

הגהות והערות

מהרה"ג זאב וואלף לייטער נ"י

ובסופו יקונטרס תקנות מועד הארצות

מהגאון מוה"ר יהושע ולק ברי אלכסנדרי הכהן בעל הסמ"ע

שנת הנושת אלפים שש מאות ושש

ניו-יורק, נ. י.

דין מליחה

עו

חלב שהכשר מקיף אותו מכל סביביו ולא יראה עד שיקרע הכשר מותר. תרבתו רקליבוטמת אמור מירש רש"י חלב שעל נבי עצם קפן שוקרין אנקי' מותר לקולית' חלב חלב המעין שהן הרקין המפוספן מותר והרי הוא בשומן כשמות הרקין מראש המעי הסמוך לקיבה שהוא תחלת בני מעים שצריך לגרום החלב ויעליו חוץ חלב שעל הרקין שאמור. ויש ש' הנאונים שאמור שראש המעי הזה שצריך לגרום החלב שעליו הוא המעי שיוצא בו הרעי שהוא סוף המעים וקורין לו סכמיאה ולשון הגמרא כזה ריש מעיא נאמתא כעיא ניריא. כלומר שצריך לגרום באורך אמה. והמגיד לגרום שניהם מירש של צד הקיבה וישל צד הכרכשי אין גורף אותו לגמרי לסי' שיש שם חלב מותר אבל מטרין הקרום הארוך עם חלבו שצריך שאינו חלב אמ' הכרכשי' כשאר הקרום. יש בנוף הברסה חומץ וקרומות שהן אסורין משום דצריך לנסמן מן הברסה בין צד צד בין לקרדה ואלו הן דחשלי ורכוליותא ורכפלי אסורין משום חלב והחומץ שבחוד הבסלים הן תמשה שלשה מיטין ושנים משאכל רגי' שהן מיטין תמשה כל אחר לשני' והבי שהן לשמאל תמשה כל אחר לשלשה. כתב הר"י יצחק אי' שלף' להו חמיסי משתלמי ואי לא כתי חמיסי בתרייה ואי שרדניו כתי' הוו להו כחמיסי' והרמ"ז כתי' צריך עיון בסי' הגדול. ומורי רבינו יחיאל ז"ל היה גודש שלא היה אוכל ככל מאותה התיבה לסי' שאין תבטלים וזרין להסי' אותן חמיסי' עד כאן. וחומי' המחול שהן הרקין צריך לשלוק אותן שהן אסורין משום חלב וחומי' הכליות' וכן קרום שעל המחול קרום שעל הבסלים. וקרום שעל הכליות' וקרום שעל המחול אין חייבין עליו אלא שעל דדיו שהוא מחלב הקרב וישאר הקרום אסור ואין חייבין עליו וכן קרומות ש' בכוליא' ועליון חייבין עליו כרת והתחתון אסור ואין חייבין עליו כרת. וכמה בעל הרמב"ם ז"ל צריך להסי' קרום מן הברסה לצד סני' מסוף הרמב"ם ולחזה והוה קרום שעל הבסלים. וכן כיתרת צריך לקלף מכחין ורבל סני' שהחלב המסס את הקרב שוכב סני' אבל קרום היותה כמפנים לצד הריאה אינו צריך להסי' מפני שכאותו הצד אין שם חלב. ואם נתחבר משם היותה ואין סכרי' איה צד מכחין וקלף הקרום מפני צד היותה מספק לחומר. אין מולחין חלבין עם הבשר ואין מדיחין חלבין עם בשר ושכין שחתך בה חלבין לא יחתך בה בשר. וכלי' שדריח בה חלבין לא ידוח בה בשר. בשם רש"י מצאתי חלב מותר בחתיכה ונטלה עמה אפילו כש' שהי' עושה כה חתיכה נבלה לסי' שפני' כמינו הוא ואינו כמל' והרמב"ם כתב חוץ החתיכה חלב שנטמלה הוא חתיכות הריב' של בשר אם החלב בוקר חתיכה אחת ספקים שהחתיכה שדבוק בה החלב מותר וזהו שמונתה אצל אסורה בנוף שאותה חתיכה שדבוק בה החלב יש בה סי' מן החלב ואו מותרת אותה חתיכה שהוא דבוק בה. ואם אין בה סי' אסורה אלא אם התהלך החלב ואינה דבוק לחלב ואין בה סי' מן החלב חתיכה אסורה אף על פי שאין החלב דבוק בה. משום דמספקים בכל החתיכה אלא אם התהלך מונחת שלא לצד החלב אפילו אין בה סי' מותרת החלב אינו מספקם מחתיכה לחתיכה כלא רישא ואם אין החלב ארוך לשום חתיכה אותה חתיכה שמונתה אצל החלב אסורה אם אין סי' בה וכל שאר החתיכות מותרת. אבל אם נגע חתיכה אחת או שתי' בחלב אפי' הכי איתה מסתכלה שנגעיה בחלב ולבסוף נתערבה יחד שאינו סכרי' אותה אם יש לשם מן הגשורת שלא נגעו בחלב יחד מאותן שנגעו כולן מותרת אפילו אותן שנגעו דהו' תרי' נבל

אף על פי שהי' ככלי' מנוקב וד' מרור עם דג מסא אפילו ככלי' מנוקב אסור לפי שבוטל מצדו המסא וציר נוח לבלוע. אבל נמלה דג מרור ככלי' שיש בו דג מסא תמל אפילו אינו מנוקב מותר המרור שהרי' אינו בולע כל כך שיחזור וישלם כלום. יש בנוף הברסה חומץ וקרומות שהן אסורין משום דצריך לנסמן ואחר כך ימלח הבשר ויבשלנו ואם התבן ומלחן אין צריך לגמרי ואם לצלי' אין צריך למלחן ואילו הן חומי' מלח לחמור מירוש הרוע חומי' העוקי' חומי' הלוי' התחתון כפי' הלשון מכאן וכמאן לכל חומין דקין שבתוך חלב הרקין המפוספן זה עם זה וקרום של סוף שבקרדק וקרום שעל הבסלים או אילו אסורין משום דם ואין מולחין הבשר עד שימירם או יתחבבם ואם מלח מסתם אחר שנמלחו. וקרום שעל הגוף של עוף או של כסדה לפי שאינו מתרסק עם העצם כלו שלם ואינו יוצא עצם והלחץ עצם המנוחה כרי' שיצא כל דם אותו הלחץ בתחתון ומליחה. וכתב בעל העתים ז"ל במוקדא הוא קרום של סוף אינא תרי' קרסי' ונגרף נמי בכעיס. וכל בני מעים שהמאכל סובב בהן כחללי' אין מחייבין בהן דג לאסור אם לא נמלחו או נמלחו ככלי' שאינו מנוקב:

קד דין חלב

האוכל כות חלב כמזיד חייב כרת. בשוגג חייב חטאת ואינו חייב אלא על חלב של עולה מיני בהמה שהן מפורסמין בתורה שור או ציב או עז ועל חלב אלה השלשה חייב בין של שחוטתו בין של נבלה. שרישה שלהן אבל שאר בהמה חיה בין מסאה בין מותרת חלבה כבשרה וכן נבל של גי' מיני בהמה אלו חלבו כבשו וזקקה עליו משום אוכל נבלה ככות'. והאוכל כות מחלב בהמה מסאה ונבלה לוקח שתי' משום אוכל נבלה משום אוכל חלב. השחוט המסא ובהמה בה שליל כל חלבו מותר ואפילו מצאו חי סני' שהוא כאבר סמנו ואם שלנו לו חרשיו ומצאו חי אף על פי שלא הסריס על גבי קרקע שאינו צריך שחוטתו חלבו אסור וחיובין עליו ומציאין סמנו כל החומין הקרומות האסורין כשאר כל הברסות. הרף ז"ל כתב חלב השליל ונבדו מותר אבל דמו אסור והי' כשלא הלך כלל עד כאן. שלשה חלבין הן שחייבין עליהם כרת חלב שעל שתי' הכליות ושעל הבסלים אסר הכתיב לא שבחוך. חלב שעל הקרב הוא חלב שעל המסס וכות דהוסי' ושעל הבסלים הוא חלב שבעיקר היותה כמפנים ויש חלב על הקיבה עוקם כמו הקיבה והוא אסור וחוס משוך כמו יתר מותר. וכתב הר"ש ז"ל הרף. לישול כל חלב שעל פי הקיבה עד אמה ברקן וכן חלב צריך לישול החלב שעל גבי המסס וכות הכוונת ושעל הגרם כולה עי' חומי' שבתלם אסורין ואין חייבין עליו כרת. מירש שבתלם שוקרין מיליה וכתב רובין שעל הרקין של חומין מסוכני' זה עם זה הן אסורין משום חלב אבל אין חייבין עליהן כרת דחלב אסור חמטא ולא חומין והיה לכל חומין שהן אסורין משום חלב כמו שנבאר בעיה. ואף על פי שהחלב הכליות לוקין עליו. נוסף ארם לוכין שבחוך הכוליא' ואחר כך אכילו ואינו צריך לחמט אחריו שעל הכליות נאסר ולא שבחוכן יש כמו שתי' מתילות של חלב בנקרי' המתנים סמוך לידן לראש הרף כשהברסה היה חלב זה נראה בפעמי' וכשתמית ידבק בבשר ויתבסה חלב זה ואינו נראה עד שיתרסק הבשר מן הבשר ואף על פי כן היה זה אסור שאין זה חלב שחיבשו חומה אותו. ולפי ס' קום שתמצא

דין חלב

בשל כרבו יסוף ואמילו רויין להתבדר כג'א אסר אלא משום בליעה עד כ'אן ספק אבי העזרי דאם נטלה חלב וכשר יחד וידעא באי זה מקום נגע מגי בקליפה ולא בעינין סי' אלא בשביל ואם אינו יודע מקום הנגיעה ילקח הכל ואם יש הרבה תמיכות ונגע באתא וידע כדא וכו' אלא אם תמיכה הראויה להתבדר לא כמלה והכל אסור ואם לאו כמלה ברוך ואמילו קליפה לא נכון הוה רשע וריבאי .

בבית שמיטת מדרים על שאלה מכרס ככש שלא קרומן החלב ונטמל עם הבשר אסור שוכרס צריך שישים להתירו אם לאו והרס אסור ומתחיתיו שנגעו בחלב אסור: אם ספק באורו תמיכה נקעה ויש שם תמיכות הראויות להתבדר אמילו הכי שרי והא דלא כמלה היט שהיא מעצמה אסורה אבל זו שהיא חסמת בליעה לא ובפלה כרוך ועוד: רובל אחר איכא לגמרי כך לא נקעה עכיל הרמב"ם פרק גיד הושע . כתב הר"ז וזקק המבח צריך שני בליים אסורין נזי כשר ואחר שפדיוו בו חלבים וגם צריך שני סכינים אחר שמתחבר בו כשר ואחר שמתחבר בו חלבים . החלב מנועם אמילו מלפניו לפעלה הרס אינו ספקעט לפעלה לסיכך תמיכה שספקתה חלב הציר וספקתה חוץ לציר . אך אסור אלא מה שנתוך הציר ואמילו אם יש כמה שנתוך הציר שומן אינו אסור השאר לפי שאין לאסור מטעם זותיכה עצמה נעשית נבלה אלא היכא שיעקר האסור יכול להתמטט ואסור לשלם לפרש חלב הבטלים על הבשר כדי לנאתו לפי שהקדש שעל החלב רק ויחטטך ביד המבח ויזוב החלב ויהיה נבלע בבשר ואם נעשה אחת מכל אלה הרמב"ם בלא דאמר הבשר .

קה דין גיר הנשוא

גיד רגשה נורא בבחמה וזיה המפורים ואמ"ם בגלות ומיפריו שלחן נתנה בשליל וכשני הירבי' . ובעל העתים כ'י שאינו נורא בשליל ואין אסור מן התורה ולא ישלם כף הדך אבל שאר גיד שלפעלה מן חלב וזולטמה סמנו עד שמוטו אינו אסור אלא מדבריהם . וכן חלב שעל הגיד אינו אסור אלא מדבריהם . וכן גידיו הן בירך הפנימי . וסמנו לעצם אסור מן התורה ועליו כלו מדבריהם האוכל גיד ורגשה הפנימי שעל הרב לוקח ואם אכל מחלבו או משאר הגיד הפנימי או מכל החיצון סמנו אותו מכת מדרות . וכמה שיעור אילתו כות' . ואם אכל הגיד שעל הרב כלו אף על פי שאין כן כות' לוקח סמנו שהיא כבירה כמני עצמה . אבל כות' מגיד וכו' וכות' מגיד של שמטל או שאכל בו כן גידיו אף על פי שאין בהם כות' לוקח שמונים וכן הוא לוקח על כל גיד וגיד . כתב הר"ז וצחק זיל שומנו שגיד של ישראל קדושים הם נהנו בו אסור בין בהמה בין בחיה . והלכה אין בגידיו בנותן טעם והלכך אסור בהנאה אף שומנו של גיד יש בו טעם כרבי רש"י ורשב"א ור"ת ז"ל . ר"י כן כונו אומר דאין להתיר כשומן מפי מבגד ע"כ . העוף אין בו טעם גיד רגשה סמני שאין בו כף הרך אלא ירכו עול' . ואם נטמא ועף שירבו בירך הבהמה שיש לו כף גיד הנפש שלו אסור ואין לוקח עליו מיהו לא צריכי' למבדק בהו' שום עוף דלא שכיחי' ובהמה שבה יריה ארך כשל עני גיד הנפש שלה אסור ואין לוקח עליו . האוכל מגיד הנפש של בהמה וזיה שמאן פסור ואינו כאוכל משאר נומה שאין רגש רמס כלל הבשר ואם אוכל מחלבו שעל גיד כאוכל בפסורה והואכל גיד הנפש של נבילה ומריטה לוקח שתי' . הרמב"ם גיד רגשה צריך לחטט אחריו שלא ישאר סמנו כלום ואנמן מביט ע"ל גיד הנפש כשם שאנמן ע"ל החלב

ואין לוקחין כשר מטבת אלא אם כן היה אדם כשר ומתוק בכשרות הוא ששומה לעצמו וסוכר האמן . וכל זה כהנהגה לארץ . והלוקה כשר ושלחו ביד עם הארץ ואף על פי שאינו מתוק בכשרות או ביד עכו"ם שמתחן חוששין ששאם יחלפו אבל לא ישלחו ביד עם לא היה לו טעם סמנו או מכשיות ע"ן שהיה צורך לתחום ששאם יחליטו . סמנו רב חלב כשר ויין תכלת כחותם אחר אסור חותם כתיך חותם סוהר וכתיב צריך לעשות חותם על הבשר ששאם עשה חותם על השק לא סמני שהרי יוכל לנקוב בתוך ולהחליף הבשר . וכן כל דבר שישלם שצריך חותם חותם חותם ואם חתם השק הבשר היה חותם בתוך חותם ואין צריך כתב עד כאן . וכתיב רש"י ז"ל שומור לשלוח דרך חטופה מן הגיד על ידי נזי שהחטימה הוא סמנו . וכתב בעל העשור וסמנתבא דן נזי בעוף שחוטף או בבהמה שחוטפה שומור לשלוח ביד נזי שבות השחטימה הוא סמנו . והאדנא לא שחוטף נזי כישראל לא עוף ולא כהנהגה והרשב"א אומר לפי שאין סמנו השחטימה לסמור עליו כלא מ"סן אחר . וכל כשר שאין בה לא סמנו ולא מכשיות ע"ן שהיה כבלי תלוי ושכר הרבלי ונפלו התמיכות לארץ וזה אסור שאנו אמרם אותו כשר נדרתו היה או שהיה זה כשר אחר וכתב הרב ר"ם וספלה אסור להגיה לניה לשאת אותה בתוך משים אחר רב כשר שנתעלטה על העין אסורה אבל אם נתן זה מ"סן סוהר . והר"ף וכו'נו לכריכה כתב דלות הלכתא כרב' מצאתי כתוב אסור רב חתיב אסור בחותם אחר . מירוש הלכות דג שאין כן סמנו כשר ויין תכלת וכשני חותמין ומתירן ח"ח סמני חותמין בחותם אחר . מירוש הלכות חלב מ"סן פת בנייה כל אלה מתירין בחותם אחר כך מצאתי . גיד רגשה סוהר ברגאה לסיכך סוהר לשלוח דרך שליטה לנכור ולתנה לא כמני ישראל ואין חוששין ששאם יאכל סמנה הישראל קודם שיגמלו הגיד שהיה חותם שליטה אבל תמיכה לא יתננה לו כמני הישראל עד שיגמלו הגיד .

קו דין בשר בחלב ודין כחל

כשר בחלב אסור לבשלו ולאכלו ואסור בהנאה וקוברי' אותו ואסור אסור כאשר כל הנקבין ופי' שבשיל משניהן כות' לוקח וכן האוכל משניהן כות' . ואין אסור מן התורה אלא כשר בהמה מהרה שבשילו עם חלב בהמה מהרה אבל המבשל או האוכל כשר בהמה מהרה עם חלב חיה סמנה או כשר בחלב פסאזה עם חלב בהמה מהרה אינו חייב טעום כשר בחלב פסוהר בהנאה וכן כשר חיה ועוף שבשילו בין בחלב חיה בין בחלב בהמה סוהר בהנאה . וסוהר לבשלו . הר"ם והגב"ם סוהר לבשולין בחלב . השו"ם עוף וטמא בו ביצים גמורין סוהר לאוכלן בחלב ויש כתבו דוקא נמרות באתה קליפה דקה ולכנה אלא שיעדין היא וכה' וה"ז ינתן א"ל כתיב רמ"ם כלא קליפה התענה סוהר והוא שנעקרין מן האשכול אבל אם היא עדיין תלויה באשכול אסור . ובעל השאלות כתב דאפי' נמרות כבדן אסור וי"א דכיון דאסור נמרות בעינין שתינה נמרות באשתון שיש להן אויך ויהיה ראשו אחר כך לעטופי אותן שהן עדיין כבדור אמילי יש שם חלבין סמנון לאו נמרות הן המבשל כשר עם חלב או בחלב ממה או בחלב זכר או שבשיל עם חלב פסור ואינו לוקח על אכילתו טעום כשר בחלב אבל המבשל כשר ממה או חלב בחלב לוקח על כשולו ואינו לוקח על אכילתו ואינו טעום כשר בחלב והמבשל או האוכל שליל בחלב לוקח אכל בחלב או האוכל

קונטרס התקנות של ועד הארצות

כאת הגאון מוהר"י ירשע ולק ב"ר אלכסנדר הכהן בעל המצות זצ"ל

בו נמצאו כמה עניני איסורים אשר העם וכשלין בהם והיה מפקח בהם הגאון בבית ועד, והוא מקום יכוין הכתובים. המה ראשי ישיבות ושלש ארצות מדינות פולין, בהתאם ראשי עם יחד בשנת שס"ו לפ"ק כמו שיבאר לנקן בדבר הגאון בסוף הקונטרס. ואינו ויתקן ולימד ודעת את העם הרוך אשר לכו בה. כבוד באיסור רבבו וכשלין כמה. ועל משה ומתן שאינם בקיאים בדינים שרובם לא יעלה על דעתם שיש איסור דברת בשבת ומתן שלהם בנין כעשויים מקל על איה סחורה התעמיה לזמן פלוני וכיוצא בו כמה להנהיג דברים. ובאר הכל הגאון ב"ר היטב ב"ר קצרה להמורי העם וגם בדרך אורכה. ולרוב התועלת הן לכהונה עם הן ללומדים שפוטלים אשר ימצאו מרוב נפשם בחיורשי דינים שהמציא הגאון הגיל ובפולמוס וראיותיו מתוך השי"ס הפוסקים וגם לאפושפי מסיאסור הפוסטם אותו לזכות את הרבים.

קונטרס מהגאון בעל המצות

בענין המאכלות

השוחטים והבורקים צריכים להיות ראי שמים ויברקו החלפים היטב ובכ"מ הימנו נאמנים שיברקו פתאום סכין של שחיטה כדי שיהיה השוחטים בו היטב. גם לברוק השוחטים והבורקים בכל הגליל אם הן בקיאים בהלכות ושמחזיקין הן באימת יריהן. גם ימנו בכל קהלה נזמנים שיראו על כמה ענינים שיש לחוש בציא ממות ירי הקצבים וברבים שאינם מתקנים ומרש צפת מהם:

הא' כחכם חלק הפנים מחלק האחרי דרכם לחתוך בשיטתו עד שמצדדיו הבשר זורא מרובק על הצלע הייג לחלק הפנים ואז צריגים נלקר אותה חתיכה בשר המושפע כמו חלק האורז בני מקומות יודעים למנקרי בשר וכמ"ש בהיכות יגוקר ר' הירש דל:

הב' דרכם לחתוך במקום שכלים וצלעות בשיטת בלנקיין למטה עד הכהל ועד מקום שקרין הוי"ך ששעיל והוא שייך לחלק האחרון וצריך לנקר ואין הקולם מרגישין בוה. לכן צריכים להתזהרים בזה שלא יחתכו כי אם עד סוף הסנדור שהוא מקום מוגבל ומשם והלאה כולל לא:

הג' יש בהמות שיש להם צלעות גידולת שיש בהם מוח בכל צד ירי או סיו ויש בומות שאין להם אלא ירי בכל צד ירי ולקדוקי הקצבים את הצד הכבד כי מהאחד הכבד ומהשני חלק שם חלב מהאחד הכבד ולמטה מתחיל חלב הכליות וחלב המעים ושאר מיני חלבים ומשם צריך ניקוד ומחלב האחר יחשב:

הד' אינם נוהגין בניקוד הבאקרי: וגם בניקוד ראשים של בהמות דקות שמוגדין אותם עם צד של חלק הפנים. גם בניקוד לשון ותחול: הה' לא ימכרו בשר כשר וטריפה: ויל לשון אחר. כ"א בהמסק מרובה או רבד מסוי"ג מונח ביניהן: הו' להזהר היטב לברוק אחריהן ש"א יהיה בשר כשר יותר מי ימים כי אם כאשוי נשדה לפחות חצי שעה במים היטב והיינו שיהיה הגד לחלק הפנים לג' או לר' החתיכות ויניחם בכלי גדול וישם בכלי מים כ"כ כדי שיכסו את הבשר כולו ולא כמו שנהגין בקצת קהלות להחיות מעט כי זהו איסור גמור אליבא דה"ע:

הזשים יהיו נוהגים שישורו וימלחו הבשר בעצמן גם משרתת ישראלית ולא שפותרתה הנויות כלל. וגם בכישול המאכל יהיו נוהגים כי הרבה פעמים נעשה שהכשילו ובעלתה ושגנו דבר איסור בו. וגם חתכו כלי בשר כחלב או אסכא. וגם יש קצת בישול גוים. וגם לא יתנו לשפוח נר של חלב כי אינה נותרת שלא יטוף על הכלים לכן החזר לדבר ה' והיה נוהד ליתן לשחתו גוי' נר של עושה בשעה שמפריחים כלים של חלב: יכריזו בכל הקהלות שלא יעשה שום אדם נביות וחסאה בכפמים למכור להיהודים עו' שיבא החיה

לפני האב"ד שלו ואותו הרב יחקור אחר מעשיותו אם הגון הוא ויתן כירו כתוב וחתום ומי שאינו יודע וניכר להרב לא יתן לו הרב דשות וגם לא יעשונה שום אדם ביחידות אד"א שלא יסע ממקום למקום ויהי' בלי שמירה ובכל מקום ובכל יריד יברוק אחר המוכרים היטב אם יש בידם כתב דשות מהרב שבגליל שלו:

יש מקומות יהודים כובאלחיי שצדים שם דגים כשירות וסדפות יחד וברוק ומנסה שמוגלחין ומייכשין אותם יחד לכן צריכים להזהר שלא יקחו מיד כל אדם מאותן דגים היכשיים כי אם ממיש יודע שהגון הוא:

שום אדם לא יקבע עצמו לשמות כבתי משתאות של גוים וקובע עצמו לשמות שם הוא ככלל הריקים והפוחים אלא יקדא בשם רב וחסד ולא יהיה לו שום מינוי בקהלה:

בענין המלבושים. וגם באיסור שעטנן

מאוד מאוד יברקו אחר איסור שעטנן שנכשלים כי טובא ובפרט הנשים שבגדיהן שחומרתן שמיני"ף להגברים עם גבר שמנון שבניהם מלמטה שמיני"ף עוד וכיוצא בו ביניהם וחסרין אותו משפירה אחר והוא שעטנן ממו. וגם נכשלים מאוד בסטראקיי"ן שעושין כמדינה זו ושחתי שלהם של פשתן ותופרין אותו על בגד צמר. וטיי"ש מסיאד וכיוצא בו וכפרט כמעטלקיי"ש שהנשים נכשלים בו מאוד. גם בזאקין הגבוהים והקטנים שבהן חוטי"ן של פשתן צריך להסירן ולברוק עוד אחר כמה מיני שעטנן. וגם צדיקין לזהר ליתן לחיטת חטי"ן קטנים:

לתקן שלא ילכשו האנשים והנשים במלבושי הגוים והפריצות שהגוים בעיה"ה רק יהיו בני ישראל מצויינים במלבושיהן:

לדקדק מאוד אחר איסור יתור נשים הן בעיר הן בכנסע כדרך וכדרך לא די להם בשומר אחר. גם לדקדק בשומר שלא יהיה גדול או קטן יתור מדאי וזכרה. וגם במתוקי האודנ"א שרדים בכפרים ביחידות ועצמים שנוסע לכפר אחר והיא נשארת לבדה בין הגוים וגם הגוים שותין ומשתרין בביתה לכן הסכימו ראשי המדינות שלא יחזיקו האונ"א כי אם שני בעלי בתים עם נשיתן שיהיו שם בית: לתנו לב על מוכרי האחרונים שיבאו זמן מה קודם חגג כדי שיוכלו לשלוח האחרונים להררים כמדקדקים. וימחו במוכרי האחרונים הגרצ"ים שמפרידים לבא בירידי יערסל"ג ולוקבי"א ולוקחין מהן הקדושים וההזקיקים ואח"כ אינם נוהגים לב לקנות ולהרר אחר כשרים. למנות אנשי ידאי אלקים ומדקדקים שיברקו החפילין והמוזות בכל הגליל. גם ימנו אנשים מרקקים שיברקו החפילים הנרפסים כבולא"ה וגם בקצת מקומות מערתי"ן מקדוב באו נרפס בהן דברי מינות וטעיות. גם יתנו לב על השבועות הנעשים ובפרט בשעה שממנים ראשים אי שאר מינים שמפשי"ן הכורדים והגולה להם וכמה חילול השם נעשה ע"י זה: